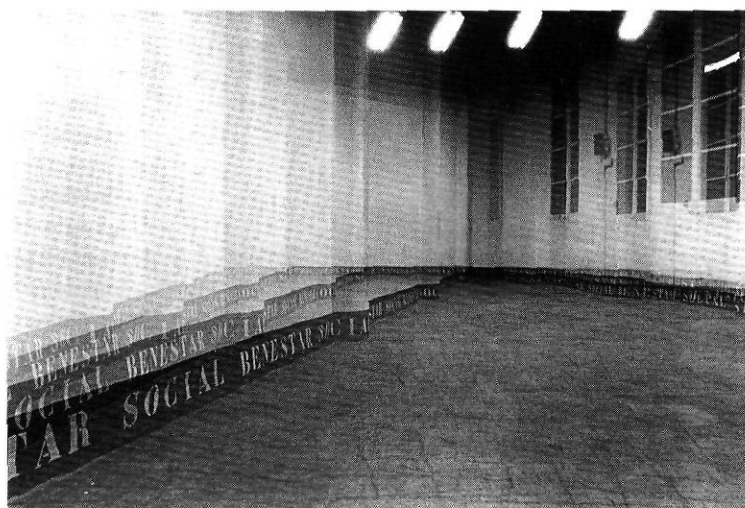

crònica

Pauperisme, una acció efímera

Vostè que llegirà aquesta publicació que té a les mans assumirà fàcilment que una de les finalitats de l'art és ser objecte d'una transacció comercial. També voldrà que l'obra d'art tingui un cert grau

correctes; tanmateix voldrà la signatura de l'artista i, també, la documentació catalogada. Certament, aquests paràmetres prevalen i qualsevol és ben lliure de fiar-se'n. El quadre, l'escultura, l'obra gràfica, en

J. M. OLIVERAS

Diversos aspectes de la instal·lació "Pauperisme": Res no destorba perquè el públic capti el missatge.

de bellesa, sigui en una composició encertada, sigui per mitjà d'uns colors i tonalitats vius o frescos, sigui per la utilització d'uns materials ennoblits o unes proporcions

general, han omplert i decorat múltiples estances i llars. Foren els burgesos holandesos els primers d'introduir l'art a l'habitatge; però és en el segle XIX que se'n generalitzà el costum. Duchamp a començaments del XX i, per exemple, Beuys en la segona meitat del XX, juntament amb teòrics i poetes i paral·lelament al creixement demogràfic i tecnològic i, per damunt de tot, amb amplitud de mires, han dinamitat vells conceptes i llenguatges.

«Pauperisme», en la seva fisicitat, en la seva aparença, com poden comprovar a les fotografies i llegendes que acompanyen l'article, és una instal·lació que aprofita els espais d'una antiga adoberia en desús (carrer de la Rosa, prop de Sant Nicolau, a Girona).

EL GROUP PÚBLIC PROJECTS: EVIDÈNCIA

L'ATUR DISCIPLINA A L'ASSALARIAT

CAPITAL SENSE FRONTERES

RETELLADA GASTOS SOCIALS

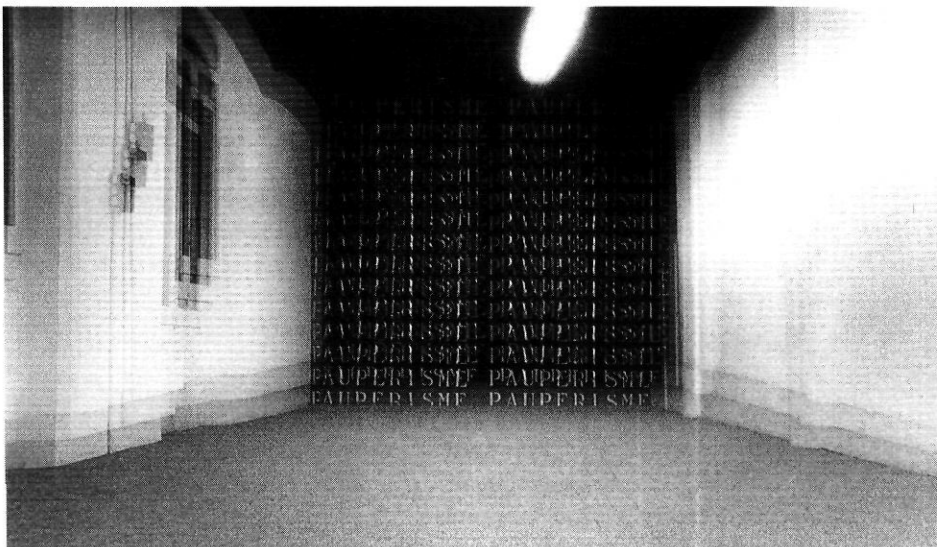
INCREDIBILITAT POLÍTICA

REVOLUCIÓ TECNOLÒGICA

FLEXIBILITAT MERCAT DE TREBALL

MISSATGE D'INTERÉS PÚBLIC "GROUP PÚBLIC PROJECTS" TLF. (972) 33.20.25

INAUGURACIÓ D'OBRES 15 DE DESEMBRE A LES 20 h.
CENTRE A.P.I.C. TEATRE (EL GALIPIER)
C/ DE LA ROSA 3 (ST. PIERRE GALIPIER) GIRONA

Aquest és un primer fet important: les llegendes, en llenguatge sintètic i punxant, s'apoderen d'una fàbrica que ja no n'és; les fotografies de la paret no són més que la reiteració d'una imatge que, per vergonyant i vergonyosa, ha convulsionat l'opinió pública: les cues d'aturats a l'espera de ser seleccionats per a un treball a l'Hotel Arts de Barcelona. Tot és en blanc i negre. No s'hi veu cap concessió a la bellesa, a la cal·ligrafia, al decorativisme. Les restes de l'adoberia i la seva solitud *versus* l'austeritat i precisió del missatge. Al pis superior, dues estances, una amb la frase «Benestar social» repetida al sòcol; l'altra, el mot «Pauperisme» martellejant la consciència. La severitat de la instal·lació i el rigor semàntic són els principals valors expressius de «Pauperisme». Cap destorb perquè el públic capti en tota la seva cruesa el missatge: malgrat la tecnologia, malgrat el benestar social

imperant, malgrat el «zapping», l'home no sap ni pot decidir cap a on se l'encamina; la nostra pobresa d'esperit és alarmant, no tenim capacitat de reacció.

Això és part del què penso jo, i vostè? De ben segur que pensa que el vertebrament del futur no està gens clar, o que els índexs de creixement a la Xina i

els seus salaris espanten. De ben segur que vostè, avui, pensa en el valor d'una vaga general que pràcticament ja no té ni ribets romàntics... Bé, ¿i els artistes d'avui, com el «Group Públic Projects», com han d'expressar les seves preocupacions i inquietuds? ¿Amb una marina 20F?

De «Pauperisme» no en quedarà res, ni un bell catàleg, només un «dossier» de premsa i la seguretat d'estar en el bon camí en la comunicació que l'artista plàstic deu als seus congèneres. Serà com correspon a tantes i tantes accions contemporànies: una efimeritat; la qual cosa s'adiu a la definició que Valcárcel Medina feia de l'art: «L'art és una acció que pot valer com a exemple, però mai tenir un valor exemplar».

«Pauperisme» inicia la conversa. Vostès i jo l'hauríem de prolongar.

SEBASTIÀ GODAY

